Thorvaldsens Museums
Småtryk-Samling 1849

Abonnementspriis i Kjøbenhavn 7 Mk. 8 ß pr. Qvartal, 10 ß ugentlig, enkelte Nre. 4 ß., udenfor Kjøbenhavn 9 Mk. pr. Qvartal, frit tilsendt.

Flyve Posten.

Abonnenterne have fri Avertissementsret. Bladets Contoir, Gammelstrand Nr. 10 i Stuen, er aabent Kl. 10—12 Form.

№ 224. Tirsdagen den 25de September 1849. Femte Aargang.

Om Oprettelsen af en Theaterſkole for fremſtillende Kunſtnere.

Af mange ſaavel mere ſom mindre Kunſtforſtandige have vi i den ſenere Tid hørt den Mening udtales, at det vilde være henſigtsmæsſigt, om der oprettedes en Skole for vordende Skueſpillere. Efter de forſkjellige Maader at ſee Tingene paa, have de dannet ſig en forſkjellig Form for deres Idee til en Saadan, og kun i det Væſentligere var der Overeensſtemmelſe. For ved en dygtig Dramaturgs veludarbeidede Plan i den Henſeende at nærme Meningerne til hverandre, ville vi meddele hvad Prof. Dr. Rötſcher i ſine „Jahrbücher für dramatiſche Kunſt und Literatur" har fremſat derom. Det er ſaaledes ikke ſaameget et Vink for vor kyndige Theaterbeſtyrelſe, hvem desuden Rötſchers Plan naturligviis er bekjendt nok, ſom et Bidrag til at orientere dem, der ſysle med Tanken om en Skole for fremſtillende Kunſtnere.

1.
Nødvendigheden af en Skole for Skueſpillere.

Skueſpilkunſten har hos os hidtil ikke havt det Held ſom de andre Kunſter, navnlig de bildende Kunſter, at Staten ſelv ved en Dannelſesanſtalt giver de enkelte Individer Leilighed til en grundig Forberedelſe i Udøvelſen af deres Kunſt. *Og dog har denne Kunſt, allerede fordi* den er Kunſt, det vil ſige, fordrer Underkaſtelſen af et Materiale og en betydelig Technik, for at gjennemføre Phantaſiens Anſkuelſer, et grundet Krav derpaa. Idet Staten ſelv ſtifter et Inſtitut til dette Øiemed, erklærer den, at ogſaa denne Kunſt, der er fremgaaet af en ſaa dyb Aandens Trang og i ſaa høi Grad gjør Krav paa den offentlige Deeltagelſe, ikke mindre er dens Omhu værd; den optager den derved i Kredſen af de Kunſter, for hvilke den byder den Enkelte, i Forhold til hans individuelle Begavelſe, Midlet til at uddanne ſig.

Trangen til et Inſtitut for Dannelſen af fremſtillende Kunſtnere er med hver Dag tilta get, og den er for Øieblikket bleven næſten uafviſelig. Vi kunne her ikke udvikle de Grunde, der gjøre Theaterſkoler langt nødvendigere nu end hidtil; det ſtaaer i den ſnevreſte Forbindelſe med Skueſpillernes forandrede ſelſkabelige Stilling og den Form, hvorunder Critiken nu fremtræder. Den Evne til at ſkabe, der tilſtrømmede Skueſpillerne fra deres tidligere iſolerede Stilling, idet de ligeſom dannede en lille Stat i Staten, hvori endnu mange poetiſke Elementer gjærede, denne Kilde er udtørret. Hvad Skueſpilleren har vundet i ſelſkabelig Stilling, har han kjøbt med et Tab af poetiſke Incitationer, ſom hans tidligere Liv unegtelig ydede ham. Thi det er en gjennemgribende Lov i Aandens ſom i de ſociale Inſtitutioners Udvikling, at den Fordeel, der opſtaaer derved at een Side og eet Livselement ſtyrkes, ledſages af Svækkelſen af et andet Livselement.

Kritiken, der tidligere dannede en ſluttet Phalanx af fremragende Intelligentſer, til hvilke Skueſpilleren ſaae hen med Ærbødighed, hvis Anerkjendelſe han higede efter og af hvis Roes eller Dadel ſelv Masſernes Dom og Bifald var afhængig, er ſplittet ad, og gaaet over fra dens tidligere Gediegenhed, for ſtørſte Delen idetmindſte, til en overfladiſk piquant Converſationsdom, for hvilken Skueſpilleren ikke har nogen ſynderlig Reſpect. Hvad Masſerne i den Retning har vundet i Dannelſe, idet en Fylde af Ideer, der tidligere kun var fremragende Aanders Eiendom, er gaaet over i den almindelige Bevidſthed, har Kritiken paa den anden Side tabt i ſtreng Holdning, i Intenſitet og fremfor Alt i den Agtelſe bydende Stilling, ſom den tidligere indtog overfor Skueſpillerne.

Endelig tør vi ikke heller ſkjule det for os ſelv, at ved Beſtyrkningen af den Alt gjennemtrængende kritiſke og ſønderlemmende Tænkning ogſaa Nutidens digteriſke Anſkuelſe og Productionsevne er bleven ſvækket. Begeiſtringen, ſom Skueſpilleren i ſaa høi Grad behøver, er, ſom Øieblikkets energiſk virkende Kraft, hvis Indſkydelſer Skueſpilleren i en tidligere Tid langt tillidsfuldere turde overlade ſig til, ſunken ſærdeles meget.

Men disſe unegtelige Forandringer i Skueſpilkunſtens Stilling, der paatrænge ſig Enhver, ſom forſtaaer at opfatte hvad der aabenbarer ſig i Livet, betinge netop mere end nogenſinde Nødvendigheden af en Skole, der ved en ſyſtematiſk Udvikling af alle de til Skueſpilkunſtens Udøvelſe henhørende Elementer giver Individerne ſaamegen opnaaelig Technik, at de kunne ſættes iſtand til ved Fremſtillingen af et digteriſk Kunſtværk at medvirke paa en dannet Maade.

2.
Skolens Opgave.

Skolen kan ikke ſkabe Talentet og Geniet, men den kan bringe det rigtbegavede Individ til at udfolde ſin Kraft og bevare det for Afveie. Den letter det Veien til Meſterſkab, idet den for det geniale Mennrſkes Overfylde af Kraft graver det Leie, hvori hans Begeiſtring frit kan udgyde ſig. For det mindre begavede Individ er Skolen derimod det eneſte Middel, hvorved det op*drages til ſom dannet Medlem at gribe* ind i et Kunſtværks dramatiſke Fremſtilling, der ikke fordrer Noget i ſaa høi Grad ſom en Samvirken, en lykkelig Forening af Kræfter, der hver for ſig ſigter til det Heles Intereſse og Fordeel. Medens derfor Skolen hos den Rigtbegavede vil temperere Overfyldelſen af Kraft og ſtille hans ſkaberiſke Magt og Begeiſtring under Beſindighedens Herredømme, ſaaledes formaaer den, ved en ordnet, alle den dramatiſke Fremſtillings Elementer udviklende Virkſomhed, ogſaa at give de mindre Begavede den kunſtneriſke Dannelſe, der idetmindſte ſtadig lader os føle, at vi ikke befinde os ligeoverfor den raa Natur men ligeoverfor Kunſten.

Men Skolens fornemſte Opgave vil det være, ved dens Virkſomhed i det Enkelte, at bevirke Sandſen for Fremſtillingen af et Heelt, uden hvilken, med alt Talent i det Enkelte, dog ingen ſand Kunſtnydelſe er mulig. Idet Skolen uafladelig, ved Bearbeidelſen af alle de ſærſkilte Elementer af Skueſpilkunſten, vænner ſine Medlemmer til at opfatte deres indre Forhold og Betydningen af deres Samvirken, endvidere ved de practiſke Øvelſer uafbrudt henvender den Enkeltes Aand paa Frembringelſen af et afrundet Heelt, ſaa bringer den tilſidſt denne Aand i de Enkelte ſaaledes til Herredømme, at den raa Vilkaarlighed, at den forfængelige Lyſt til at trænge ſig frem tilſidſt ſynes Fremſtilleren uværdig. Skolen formaaer, og heri beſtaaer dens egentlige Værd, at indgyde de tilkommende Fremſtillere en ſaadan ſædelig Alvor, at den ligeſom bliver til en Vanens Magt. Thi ſædelig er enhver Alvor, hvorved den Enkelte frivillig inſkrænker ſig i det Heles og i en Heelheds Intereſſe, fordi det Hele er ham vigtigere end Tilfredsſtillelſen af hans Forfængelighed.

Til at frembringe denne Stemning vil en velorganiſeret og velledet Theaterſkole medvirke væſentlig, ja, den er, under nærværende Forhold, under Skueſpillernes ovenberørte Stilling til Livet og til Kritiken, den eneſte Magt, af hvilken der kan ventes Frelſe. Men derved formaaer Skolen tillige at give en vis Borgen for en bedre Fremtid for Skueſpilkunſten, at Sandſen ved den næres for Frembringelſen af et kunſtneriſk Heelt og bliver almindeligere. At Virkeligheden ofte i det Enkelte vil blive tilbage bag denne Theaterſkolens høie Opgave, betager Øiemedet for ſamme ſaameget mindre noget af dets Sandhed ſom det ikke kan opnaaes ſikkrere ad nogen anden Vei.

3.
Betingelſer for Optagelſe i Theaterſkolen.

Den dramatiſke Fremſtilling virkeliggjør ſine Anſkuelſer ved Gebærde og Tale. Den legemlige Form og Stemmen ere altſaa det Stof, der ſkal bearbeides og gjennemtrænges af Aand. Begge maae de derfor idetmindſte frembyde de almindeligſte, uundværligſte Betingelſer, for at kunne anvendes til det ideale Udtryk for digteriſke Skabninger. Den førſte uundværligſte Betingelſe for Optagelſe i Theaterſkolen vil altſaa være et velbygget Legeme og et naturligt godt ſonort Organ. Den uproportionerede, eller endogſaa med iøiefaldende Mangel eller Skade beheftede Figur, ligeſom den ganſke klangløſe eller af en Dialect fuldkommen beherſkede Stemme udelukke begge ligemeget fra Optagelſen, fordi de unddrage Underviisningen den Jordbund, paa hvilken dens Frugter ſkulle trives. Kun en ganſke eminent Begavelſe, navnlig for det Komiſke, vilde i enkelte Tilfælde byde en Undtagelſe, der dog kun beſtyrkede Reglens Nødvendighed.

Der er næppe nogen Kunſt, i hvilken man lettere ſkuffer ſig med Henſyn til et Talents Ægthed, end i Skueſpilkunſten, fordi her en vis Elaſticitet i Følelſen, en forhøiet, hos ungdommelige Naturer ſaa ofte ſtedfindende lyriſk Stemning, forbunden med heldige Midler til at gjengive det *af Phantaſien Opfattede med Varme, ſaa* hyppig antages ſom Borgen for et indre Kald til Skueſpiller. I de fleſte Tilfælde viſer dog denne lyriſke Begeiſtring, ſom man antog for en ægte Begavelſe, ſig ſenere kun ſom en Bevægelighed hos den ungdommelige Phantaſi, der, ſaaſnart den begynder at tabe ſin naturlige Ild, ſtrax viſer ſin hele Nøgternhed i Skabelſen af dramatiſke Characterer. Man vil derfor ogſaa ved Elevernes Optagelſe i et ſjeldent Tilfælde, ſelv med glimrende Auſpicier, med Beſtemthed kunne forudſige et virkeligt Talent.

Alligevel ſynes det ved Optagelſen unegtelig, at, foruden de angivne Betingelſer, uden hvis Opfyldelſe Udviklingen af Talent ikke engang er mulig, hele Perſonens Maade at være paa, det Udtryk, med hvilket han foredrager almeenmenneſkelige af Digterne udtalte Følelſer, kan afgive en vis Borgen for hans ideale Retning. Forraader der ſig ikke en ædel Varme, en medfødt i Phyſiognomi, Tone og Udtryk ſig udprægende ædel Natur, bør Optagelſen i Kunſtanſtalten ikke tilſtedes den Paagjældende. Præget af Gemeenhed i Phyſiognomi, Stemme og Udtryk udelukker afgjort; thi det lader ſig ikke erſtatte ved nogen Kunſt. Skueſpilleren er jo fortrinsviis henviiſt til Virkningen af ſin ædle Perſonlighed, Phyſiognomie og Stemme ere jo det Stof, hvoraf han iſær ſkal forme. Viſer disſe ſig aabenbart uædle, ſaa retfærdiggjør en Kunſten ſaa modarbeidende Naturſide Tilbageviisningen fra Uddannelſen til Skueſpiller. Et mangelfuldt og ſvagt Organ lader ſig deels forbedre og ſtyrke ved Studium og Øvelſe, deels kan det ofte meget heldigt uddannes til et viſt Rollefag; men den uædle Perſonlighed, den gemene Stemme lade ſig aldrig ompræge til et ædelt Udtryk.

Hvad Kundſkaber angaaer, turde der til Optagelſe fordres ſaadanne, ſom er Grundlaget for den almindelige Dannelſe, og ſom antages for uundgaaelige Betingelſer, for at følge et ſammenhængende Foredrag med Nytte. Det Væſentlige vil være den Grad af formel Dannelſe, ſom Aſpiranten har erhvervet ſig, fordi denne netop er en Grundbetingelſe for Kunſtneren. Navnlig maa en vis Dannelſe og Frihed i det mundtlige ſom ſkriftlige Udtryk ved Behandlingen af ſaadanne Opgaver, der ligge i den Paagjældendes Opfatningskreds, ſtilles i Spidſen ſom en Hovedfordring. Det Samme gjelder med Henſyn til qvindelige Elever, der ønſke at optages. Ogſaa her turde en med Nytte beſøgt Underviisning i de Gjenſtande, der læres i de offentlige Døttreneſkoler, være tilſtrækkelig. Færdigheden og Letheden i at udtrykke ſig, altſaa Graden af den formelle Dannelſe, maa fremfor Alt her være det Afgjørende. Thi Huller i de poſitive Kundſkaber kunne langt ſnarere indhentes ved Privatflid.

(Fortſættes.)

Nyheder.

Kjøbenhavn, den 25de September 1849.

Beſtyrelſes-Commisſionen i Slesvig. Vi have modtaget følgende vigtige

Bekjendtgjørelſe hvorved adſkillige ſiden den 17de Marts 1848 udkomne Love og Anordninger for Hertugdømmet Slesvig blive ſatte ud af Kraft.

For at bringe Hertugdømmet Slesvigs Regjering, ſom ved Art. X af den nærværende Bekjendtgjørelſe vedhæftede, i Berlin den 10de Juli d. A. afſluttede Vaabenſtilſtands-Convention er overdraget til Beſtyrelſescommisſionen, i Samklang med de tractatmæsſige Beſtemmelſer, ſaavelſom for at fjerne Tvivl og feilagtige Anſkuelſer, ſeer Beſtyrelſescommisſionen ſig foranlediget til at bringe Efterfølgende til offentlig Kundſkab.

Da efter Artikel X af den anførte Con*vention Beſtyrelſescommisſionen under Vaa*benſtilſtanden er tractatmæsſig alene berettiget til Hertugdømmet Slesvigs Regjering, men denne dog af ſamme ſkal føres i Hs. Maj. Kongen af Danmarks Navn, ſaa kan af den en vedvarende Gyldighed ikke indrømmes de ſiden den 17de Marts 1848 udkomne Love og Anordninger og faſtſatte Forvaltnings-Normer, ſom ikke ſtemme overeens hermed, og ifølge Conventionen ogſaa ſavne deres væſentlige Grundlag, hvorved det dog ſelvfølgligen ligger udenfor dens Opgave paa nogenſomhelſt Maade at foregribe den endelige Løsning af muligen endnu ſvævende Spørgsmaal, idet denne forbeholdes den forhaabentligen ſnart indtrædende Fredsſlutning.

Med Henſyn hertil blive af Beſtyrelſescommisſionen i Henhold til Fælleds-Regjeringens Bekjendtgjørelſe af 2?de October 1848 og de af Beſtyrelſescnmmisſionen hidtil allerede udgivne Bekjendtgjørelſer endvidere følgende Love og Anordninger udtrykkeligen ſatte ud af Kraft:

1) den proviſoriſke Regjerings Reſkript af 13de Mai 1848, betræffende en Modification i Kirkebønnen;

2) ſamme Regjerings Reſkript af 17de Juli ſ. A., betræffende en Forandring af Embedsſeglene;

3) den af den proviſoriſke Regjering udgivne Anordning angaaende Valgene til den Forſamling, ſom ſammenkaldtes for at faſtſætte den ſlesvig-holſteenſke Forfatning af 15de Juli 1848, tilligemed dens Anordning af ſamme Dato, betræffende Valgene, ſom ſkulde foretages ifølge denne Valglov;

4) den af den proviſoriſke Regjering forkyndte Statsgrundlov for Hertugdømmerne Slesvig Holſteen af 15de Septbr. 1848, ſamt Loven af 28de April d. A., betræffende den midlertidige Forandring af flere Beſtemmelſer i Statsgrundlovens §§ 122, 123 og 129, og Loven af 29de Juni 1849 hvorved endvidere nogle af Statsgrundlovens Artikler ſættes ud af Kraft;

5) den ſlesvigholſteenſke Regjerings Bekjendtgjørelſe, betræffende den utilbørlige Brug af danſke Faner og Cocarder, af 23de Sept. ſ. A.

6) den proviſoriſke Regjerings Bekjendtgjørelſe af 23de September 1848 og ſammes Circulaire af ſamme Dato, betræffende Varetagelſe af de ſlesvig-holſteenſke Skipperes Intereſſer i Udlandet;

7) den af den proviſoriſke Regjering udgivne Valglov for den ſlesvig-hol-

førelse ikke tilbage for de Exemplarer, der ere opstilte i Museet. Blandt de ikke fuldførte Arbeider ere flere, hvis Fuldendelse ikke vilde medføre særdeles Bekostning. I Gips findes endeel af Thorvaldsens fortrinligste Statuer og Reliefer, som ikke ere tilkjøbs og rimeligt aldrig mere ville blive det. Ogsaa de Oliemalerier, der skulle sælges, blandt hvilke Thorvaldsens Portrait efter Horace Vernet og flere gode Copier ere ophængte i Forhallen. Adgangen til denne staaer aaben for Publicum hver Dag Kl. 12—3 indtil Auctionens Begyndelse. Blandt de Gjenstande, der skulle sælges under Auctionens 1ste Afdeling, ere desuden gode Kobberstik, Bøger og Kobberværker, Medailler (blandt disse endeel prægede over Thorvaldsen og endeel i Guld), Guldbaaser og Diamanter (af hvilke en stor Brillant, vurderet til 3,500 Rbd.) og forskjellige mindre Gjenstande, der have tilhørt Thorvaldsen og formodentlig ville finde Liebhabere som Erindringer om den store Kunstner. Alt dette er til Eftersyn i Museets Forhalle Løverdagen den 29de Sept. Kl. 12—3. Cataloget faaes samme Sted. De Gjenstande, der skulle sælges under Auctionens 2den Afdeling, ville først blive udstillede, naar den 1ste Afdeling er tilende.

De Udskrevne efter Frdn. 23de Septbr. Efterat twende fra to Kjøbstad-Communalbestyrelser til Institutsministeriet indsendte Andragender om, at de ifølge Frdng. 23de Septbr. f. A. Udskrevne maatte hjempermitteres under Vaabenstilstanden, vare tilstillede Krigsministeriet til Afgjørelse, har dette Ministerium forelagt Statsraadet Sagen, og i Overeensstemmelse med den af Statsraadet i denne Anledning tagne Beslutning har Ministeriet derefter under 20de Septbr. tilskrevet vedkommende Amtmænd, at efter Indholdet af Frdn. 23de Septbr. 1848 § 4 kan Regjeringen, saalænge Krigsforholdet endnu ikke er ophævet, ei være beføiet til at indrømme de ifølge bemeldte Forordning Udskrevne nogen Ret til fremfor de øvrige Værnepligtige, som ere udskrevne og høre til den active Armee, at hjemforloves; hvorimod de maae være undergivne de almindelige Regler for Hjempermitteringen, hvorefter de ældre Klasser skulle gives Fortrinet for de yngre.

Bladet „Dannevirke", red. af Hr. Pet. Chr. Koch, er nu atter begyndt at udgaae fra sin Fødestavn Hadersleb i sit tidligere Format og tre Gange om Ugen. Som en af Dansthedens og den danske Sags bedste Forkæmpere i Slesvig, vil det sikkert ikke fra andre Dele af Landet mangle den Bistand, som et saadant Organ trænger til, naar det med Varme, Iver og Nytte skal arbeide hen til at naae sit Maal.

Kjøbmand Bekkevold i Veile, der for Falsk og svigfuld Assurance af Skibe, som slet ikke existerede, var bleven sat under Justitiens Tiltale, men paa en temmelig ubegribelig Maade saae Leilighed til at undvige fra sin Arrest, skal være flygtet bort fra Danmark paa et fra Udbyhøi udgaaet norsk Fartøi. Der siges at være afsendt et Skib, for at paagribe ham, men formodentlig er han undsluppen til England.

Vesterbroes Theater. Lystspillet „De lystige Passagerer", som det Müllerske Selskab opførte for første Gang i Søndags Aftes, blev i det hele taget vel udført og erholdt meget Bifald. Selskabet vil, som vi erfare, kun endnu give en eller to Forestillinger, forinden det reiser til Malmø.

Fra Rendsborg findes i „Nord. fr. Presse" følgende i flere Henseender mærkelige, af 20de Sept. dat. Brev: „Fæstningen (eller, som de Danske i de sidste Aar før vor Opstand have kaldt det, Strandbatteriet) Frederiksort er, som bekjendt, endnu bestandig besat af vore Tropper. De Danske have ved deres Organ, Bestyrelsescommissionen i Flensborg, gjentagne Gange forlangt dens Rømning; men da det historisk er blevet bevist*) at det hele Littorale fra Kiel indtil Godset Bülk hører til Kiels Communegebeet, ligesom de slesvigske Landsbyer i Rendsborgs Norden til det holsteenske Amt Rendsborg, at altsaa ogsaa Fæstningen Frederiksort hører til Kiel, saa er denne endnu bestandig bleven i vore Hænder. Der er endnu bestandig Underhandlinger i Gang derom, hvilke forhaabentligen blive udtrukne saalænge indtil Vaabenstilstanden er tilende eller inden den Tid opsagt. — Her hersker i det offentlige Liv et totalt Blikstille. Stemningen er nedtrykt, men derhos haabe vi, at Landsbestyrelsen, som i vort Nabolaug driver sit uheldsvangre Væsen, snart er til Ende med sin Virksomhed."

*) Dette „historiske Bevis" fortjente nok at blive bekjendt.

Orlogsbriggen „Ørnen" afgik nordpaa den 23de Septbr.

„L'opinion publique" giver følgende Fremstilling over **Tilstanden i Paris**: „Optimisme er en slet Raadgiver under de nærværende Forhold. Man maa fremstille Sagerne efter dens virkelige Beskaffenhed, og det skeer, naar man forlader den theoretiske Speculationssphære og holder sig til Erfaringen. Tingenes Tilstand i Paris er mere beklagelig end den nogensinde før har været. Bankens ugentlige Indtægter ere et Beviis paa en fuldkommen Standsning i Handelen; dens Discontering aftager stadigen, og Beholdningen forøges. Denne beløber sig nu til 350 Millioner. Private Handelshuse have ogsaa i Almindelighed ophørt med at discontere; ikke et Banquierhuus i Paris vil discontere Verler, hvad Underskrifter de end have. Følgen heraf er, at Detaillisterne, som ene holde sig ved Credit, bringes i største Nød. Boutiker lukkes dagligen. Pakhuse tilbydes overalt, men ingen Leier findes. De Boutiker, der holde sig aabne, kunne næppe dække deres Udgifter; idetmindste skylder Halvdelen af dem Leien for flere Fjerdingaar. Huuseiendommen er fom Følge heraf ødelagt. Den noget høie Leie er idetmindste sat $\frac{2}{5}$ ned, og Eierne ere endda lykkelige, naar de finde Lysthavende. Hele Huse ere tilleie, og der gives faa, hvor ei flere Værelser staae ledige. Reelle Eiendomme af en bestemt Værdi tilbydes for det Halve, uden at der findes nogen Kjøber. Salgene ere ugyldige. En Notarius's Bestilling bliver en Sinecure. Halvdelen af de Huse, der sættes til Auction kunne ei sælges, skjøndt man har slaaet en Trediedeel af i Prisen som man havde bestemt for dem. Opførelsen af Bygninger, der ernærer saa mange Familier, er næsten ophørt; thi hvem har Lyst til at bygge, naar man ei kan faae Leiere til Husene? Den mindste Tildragelse standser det Smule Liv, der endnu existerer. Saaledes har, saa vidt det er kommet til vor Kundskab, Offentliggjørelsen af Brevet af 18de August, afbrudt de smaa Omsætninger, der sandt Sted fra Tid til anden. Eet Ord er i alles Munde: „førend jeg indlader mig i denne Sag, ønsker jeg at see hvad der vil foregaae." Man opsætter og foretager Intet. Læger have ei faaet Betaling i halvandet Aar, Sagførerens Contoir er næsten øde. De Kunstnere, som kunne reise, gjøre det; andre vegetere, eller blive Haandværkere. Paa en Jernbane traf vi en Maler af Fortjeneste læsse Kul paa en Vogn, og han takkede Himlen for, at han havde Kræfter nok til at fortjene 50 Sous om Dagen. Theatrenes Tilværelse er snart endt; de ligne Folk, som ligge paa det Yderste og bøe med Sminke paa deres Ansigter, idet de søge at fremtvinge et Smil hos deres Omgivelser. Endnu et Aar denne Tilstand, og Paris vil være fuldkommen ødelagt. Ulykkeligviis staaer det ei bedre til i Departementerne. Landeiendommene kunne ei udrede Skatterne. Vi modtage ikke sjeldent Breve af Godseiere, der klage over, at deres Indkomster ere blevne formindskede med det Halve siden Februarrevolutionen. I en stor Mængde Egne ere Jordens Producter faldne i Prisen under Productions-Omkostningerne. Korndistricterne klage — Viindistricterne ere ligesaa ulykkelige. Forbruget har tabt sig overalt. Der er en almindelig Elendighed. Frankrig kan ei i-et kommende Aar udrede de Skatter, der tynge paa det.

Secretair Rosenkilde har anmodet os om at bekjendtgjøre, at han i sit Institut for Skjønskrivning og Retskrivning uden Vederlag vil modtage til Undervisning 2 unge Soldater, som i Krigen have mistet den venstre Arm, i det Haab, at de, ved at erhverve dem nogen Færdighed i Skrivning, lettere maatte kunne faae Leilighed til at fortjene deres Udkomme. De nødvendige Bøger og Skrivematerialier vil de erholde i Institutet i Viingaardstræde Nr. 133, i Stuen, hvor de Vedkommende anmodes om at henvende sig.

Centralcomiteen til Understøttelse af udcommanderede Land- og Sokrigeres Familier, de Saarede, Dvæstede og de Faldnes Efterladte. I Ugen fra den 9de til den 16de Sept. er i Hovedstaden og dens Forstæder i Fiirstillingsbidrag indkommet 1100 Rbd. 60 ß. — Endvidere er til Generalkassereren indbetalt fra følgende Fiirstillingssubskriptioner nemlig: 1) Regentsen for Juli og August 24 Rbd. 60 ß; 2) Daby Sogn 19 Rbd. 42 ß; 3) Tureby Sogn 6 Rbd. 16 ß; 4) Kildebrønde Sogn, Hunde District 6 Rbd. 48 ß; 5) Høre By 8 Rbd.; 6) Oreby 2 Rbd. 32 ß; 7) store og lille Hagelse og Grimstrup i Ølsted Sogn, samt lille Lundby i Sognet af samme Navn 16 Rbd.; 8) Houby Skoledistrict 18 Rbd; 9) Basnæsgaard og Tjæreby Sogn 61 Rbd. 54 ß; 10) Rødby 23 Rbd. 94 ß; 11) Varde Rth. pr. Cour. 75, verlede til 98 Rbd. 42 ß; 12) Lemvig 39 Rbd. 11 ß; 13) Gudum Sogn 38 Rbd. 64 ß; 14) Rønne 30 Rbd.; 15) Skovgaard og Clemens Sogn 94 Rbd. 16 ß, — samt desuden 16) fra Sh. Sterl. Subskriptionen blandt de Danske i Leith Lstrl. 5 12, betalte med 47 Rbd. 94 ß, — tilsammen 534 Rbd. 93 ß. — Derhos er i extraordinaire Gaver indkommet: 1) Ved Gaardmændene O. Pedersen, H. Eriksen og Skolelærer Aagesen, fra Byerne Ballerup 94 Rbd. 76 ß, Aagerup 11 Rbd. 8 ß og Pederstrup 17 Rbd. 32 ß; 2) Artilleri-Detachementet paa Kronborg 30 Rbd.; 3) Tjenestepigerne Lovise Hansen og Ane Thomsen paa egne og øvrige Kolding Tjenestepigers Vegne til deres lidende Brødre paa Lazaretherne 50 Rbd. 72 ß; 4) Batteriet Dinesens Officierer, Underofficierer og Mandskab 118 Rbd. 16 ß; 5) fra en Dame i Sorø 10 Rbd.; 6) fra Forsløv og Sneesløv Sogne 97 Rbd. 34 ß og $2\frac{1}{2}$ Kroner verlede til 2 Rbd. 51 ß; 7) fra forskjellige Givere, hvorom det Nærmere specielt bekjendtgjøres af Formanden, 258 Rbd. 61 ß, — ialt 690 Rbd. 62 ß. — Ugens samlede Indtægt udgjør saaledes 2326 Rbd. 22 ß, som, efter Fradrag af 1200 Rbdlr. til den ugentlige Udgift, giver et Overskud af 1126 Rbd. 23 ß til Capitalen for Saarede, Dvæstede og Faldnes Efterladte.

Med Hensyn til Understøttelsen bemærkes, at 1ste Section endnu i sidste Uge har uddeelt sædvanlig Hjelp til Landkrigernes samtlige Familier, hvis Antal saaledes først i indeværende Uge vil vise sig formindsket ved Troppernes Ankomst. 2den Section har endnu 55 Familier med 135 Børn til Understøttelse. 3die Section har modtaget 40 nye Ansøgninger fra Menige, der have erholdt sædvanlig Reconvalescenthjælp.

☞ En summarisk Oversigt over Centralcomiteens Virksomhed i det sidstforløbne Halvaar er under Arbeide og vil om kort Tid blive uddeelt.

Kbhvn., den 21de Sept. 1849.

Det kongelige Theater.

Jaften (Tirsdag) opføres:

Bryllupet ved Comosøen.

Opera i 3 Acter, Stoffet taget af Capitler i Manzonis Roman gli promessi spossi, af Hr. Ridder H. C. Andersen; Musiken af Hr. Hof-Capelmester, Ridder Glaeser.

Personerne:

Rodrigo, lombardisk Adelsmand	Hr. Liebe.
Abondio, Geistlig . .	— Schram.
Perpetua, hans Husholderske	Mad. Sødring.
Pater Christophorus .	Hr. Funch.
Renzo, Silkespinder .	— Hansen.
Agnese, Enke . . .	Md. Sahlgreen.
Lucia, hendes Datter, forlovet med Renzo	Md. Rung.
Griso, Bandit i Rodrigos Tjeneste . .	Hr. Phister.
Tonio, Gomasius } Bønder	— Sahlertz. — Knudsen.
Verten	— Schneider.
Poccio	— Sahlgreen.
Peppo	— Ravnkilde.
Tomasso	Hr. Gundersen.
Anselmo	— Hvid.
Ascanio, Bonefazio, Giamino }	Renzos Venner.

Erindringsliste.
Tirsdagen den 25. Septbr.

Thorvaldsens Museum, Kl. 12—3.
Udstilling til Auctionen i Thorvaldsens Museum. Kl. 12—3.
Den kgl. Malerisamling, Kl. 2—6.
Den kgl. Kobberstiksamling, aaben Kl. 11—2.
Det naturhistoriske Museums zoologiske Afdeling Kl 11—1 og den mineralogiske Kl. 3—5.
Vaccinationsanstalten i Viingaardstræde 131, Kl. 10—12.
Philiatrien, Generalforsamling.
Tivoli, aabent hele Dagen.
Etablissementet paa Nørrebro fra Kl. 4.
Jernbanen til Roeskilde, Kl. 8, $2\frac{1}{2}$ og $10\frac{1}{2}$.
Dampskibet „Aurora" til Helsingør, Kl. 8 M.
Dampskibet „Hamlet" til Helsingør, Kl. 3.
Dampskibet „Øresund" til Malmø, Kl. 4 Eft.
Dampskibet „Slesvig" til Wismar, Kl. 4.
Dampskibet „Iris" til Aalborg Kl. 4.
Auction over Løsøre paa Høibroplads Nr. 51, Kl. 9.
2den Auction over Huset Nr. 75 i Brolæggerstræde, Kl. 3—5.
Licitation over Optagelsen af et Vrag, Strandgade 46, Kl. 11.

Reisende.

Hotel Løven (Nyhavn Nr. 11). Kbmd. H. Boiæus f. Stockholm, Snedker Lofaren og Instrumentmager H. Stein f. Malmø, Frk. Ewerslef og Jfrne M. og C. Pomer f. Lund, Frk. A. M. Bauer med Familie f. Hamborg, Baver Joh. Gust. Wegesack f. Sverrig, Frivillige C. W. Malmstrøm og S. Wang f. Als, Glarmester Gamst og Bessemager Kjær f. Aarhuus, Mad. Petersen og Jfr. Borgsød f. Svendborg.

Hotel Phoenix. Pastor Thomlen fra Nestved, Kbm. Christensen f. Aarhuus, Hdlsr. Fourschor og Hdlscom. Ketf. Hamboeg, Ritm. v. Rothe m. Frue og Domest. og Fru Talbitzer m. Domest. f. Friherslund, Consul von Allerm. Søn f. Helsingør Dr. Lembke, Brugspatron Montgomery Cederhjelm f. Wismar, Maler Melby f. Paris, Handld. Berg, Strids-berg og Backlund f. Gothenborg.

Hotel Royal. Kammerherre Liljenstolpe f. Stockholm, Hofsægermester Carlsen m. Fam. f. Gammel-Kjøgegaard, Major v. Bülow med Tjener f. Odense, Particulier Schander fra Taarbek, Consul Eveillard m. Frue fra Helsingør, Kjøbmændene Nachod f. Hamborg, Westenholtz f. Leith, Heimann f. Rio de Janeiro, Engl. f. Iserlohn, Bird og Clarcke f. London, Selbach f. Barmen og Herr R. Chambers m. Søn f. Edinburgh.

Hotel d'Angleterre. Capitainerne Muus m. Frue f. Svendborg, og Hein med Frue f. Als, Lieutn. Swensson f. Christiania, Partic. Felie m. Frue f. Avignon, Major Michlenburg f. Odense, Grev v. Reventlau med Gemalinde og Froken Qvade f. Lolland, Grosserer Regensdorff, Mamsell Kjellander og Proprietair Ruhe f. Malmø, Professor Boissonneau fra Paris, Consul Rasmussen fra Korsør, Madame Fatton m. Fam. f. Bern, Froken Killion f. Neuschatel, Kjøbmændene Ryberg og Thome f. Malmø, Sporck og Roed f. Christiania, Urban f. Hannover, Israel f. Hamborg, Melchert f. Lübeck, Behrend f. Wittenburg, Wendt f. Ystad og Schjeldrop f. Aalesund.

Kjøbenhavns Skibsliste,
den 24de Septbr. 1849.

Indklarerede.

Fra indenlandske Steder.

Petersen, H., f. Asfens m. Rug, Byg, Smør og Karter. Børsen.
Nielsen, H., f. Hobro og Helsingør m. Glasvarer og Raps. Nyh. Ch. S.
Liberoth, A., f. Svendborgsund m. lev. Torsk. Knippelsbro.
Spur, N. C., f. Vordingborg m. Brænde, Jern, Papiir, Ost, Rug og Riismeel. Børsen.
Andreasen, N., f. Svendborgsund m. lev. Torsk. Knippelsbro.
Hansen, G., f. Sletten mt Muursteen. Nyh. B. S.

Fra udenlandske Steder.

Becker, F. O., f. Memel, Brig „Eleonore" af do. m. Trælast, bestemt til London. Str. Pæle.
Wentz, J. G., f. Stralsund, Slup „Flora" af do. m. Brænde. Nyh. Ch. S.
Lange, F., f. Stettin, Barskib „Teutonia" af do. m. Tømmer, Staver og Kurvevidier. Frr. Larsen Pl.
Nielsen, A, f. Malmø, Jagt „Enigheten" af do. m. Bræder og Tjære. Do.

Kjøbenhavns Toldbod.

Den 24de Septbr. 1849, Kl. 7 Formiddag: Vinden O.t.N., Bramseils Kuling, Norden Strøm med 2 Tommer under dagligt Vande.

Avertissementer.

(Indrykkede for Abonnenterne uden Betaling)

— At min Kone, Gjordemoder Kirstine Frederikke Bay, født Schneider, endte sine forbidste Lidelser den 7de ds. efter længere Tids Svagelighed i sit 54de Aar, meddeles sørgeligst for Slægt og Venner; tilligemed takkes mine ærede Laugsbrødre der fulgte og bærehende til hendes sidste Hvilested.

Paa egne og Børns Vegne.
A. C. Bay.

Flyveposten

udkommer dagligen som et Heelark, med **ledende Artikler, inden- og udenlandsk Politik, Nyheder, Theaterplacat,** samt alle til et Dagblad hørende **Lister og Meddelelser.** Abonnenterne have **fri Avertissementsret.** I Bladet findes en Feuilleton, som fortiden indeholder de interessante Romaner: „En Læges Memoirer" og Eugene Sues Roman: „De syv Dødssynder", samt den nye Roman: „Jeanne Tuyon eller Kjøbenhavns Folkeliv, i 4 Dele, af Carit Etlar.

Betalingen for Bladet er 7 Mk. 8 ß. Qvartalet eller 10 ß. ugentligen i Kjøbenhavn; i Provindserne, alle Omkostninger iberegnede, 9 Mk pr. Qvartal.

Abonnement modtages paa Bladets Contoir, Gammelstrand Nr. 10, samt paa de respective Postcomptoirer i Provindserne.

☞ Tiltrædende Qvartals-Abonnenter erholde **uden Vederlag særskilt Aftryk** af de 3 første Dele af **„Jeanne Tuyon."**

steenste Landsforsamling af 20de October f. A.

8) den provisoriske Regjerings Lov betræffende Sædet for Hertugdømmerne Slesvig-Holsteens Regjering af 30te Septbr. f. A.

9) den provisoriske Regjerings Lov betræffende Ministeriernes Indretning af 16de Octbr. 1848, tilligemed en Anordning af Statholderskabet for Hertugdømmerne Slesvig-Holsteen, betræffende Udfærdigelsen fra Statholderskabet for Hertugdømmerne Slesvig-Holsteen og fra Ministerial-Departementerne af 28de Marts 1849;

10) den provisoriske Regjerings Bekjendtgjørelse, betræffende Fordelingen af Ministerial-Departementernes Forretninger af 17. Oct. f. A.;

11) den provisoriske Regjerings Lov, betræffende Ministrenes Ansvarlighed af 21. Oct. f. A.

12) Loven om en provisorist Centralmagts Indførelse for Tydskland af 28. Juni 1848 og samtlige Love betræffende dens Regjeringsrettigheder, saavel som Befridelsen af Rigsmagtens og Centralmagtens Omkostninger, samt overhoved Rigspaalæg og Bidrag til det tydske Rige, navnligen ogsaa Loven, angaaende Forkyndelsen af Rigslove og af den provisoriske Centralmagts Anordninger af 27de Sept. 1848, tilligemed Forordningen og Anordningen, angaaende Udgivelsen af Rigslovtidenden af samme Dato, saavelsom Loven, betræffende Fremgangsmaaden i Tilfælde af Tiltale for Retten mod Medlemmer af forfatningsgivende Rigsforsamling og den provisoriske Centralmagts Embedsmænd af 10de October samme Aar, dog med Undtagelse af Loven angaaende en almindelig Verelanordnings Indførelse for Tydskland af 26de November 1848, som tilligemed den af Statholderskabet for Hertugdømmerne Slesvig-Holsteen givne Lov af 10de April d. A., angaaende den Rettergang, som indtil videre er at befølge i Verelsager, indtil videre beholder sin Gyldighed;

13) den provisoriske Regjerings Forordning, angaaende Valget af Deputerede til den tydske Nationalforsamling af 18de April f. A. tilligemed Reglementet af samme Dato for de Valg som i Overeensstemmelse med denne Forordning skulle foretages, og samtlige senere Anordninger, som have Hensyn til Valg af Deputerede til denne Forsamling, ligeledes alle Love angaaende en tydsk Forfatnings Indførelse, navnligen ogsaa Loven angaaende det tydske Folks Grundrettigheder af 27de Decbr. 1848;

14) Lov, angaaende et tydsk Krigs- og Handelsflags Indførelse af 12te November 1848, og Forordning, betræffende Fuldbyrdelsen af Loven om det tydske Krigs- og Handelsflag af s. D.

Hvorefter Enhver sig haver at rette.

Flensborg, den 17de Sept. 1849.

Bestyrelsescommissionen for Hertugdømmet Slesvig.

Tillisch. Greve til Eulenburg.

(B. Td.)

Decoration. Efterat Hs. Majestæt, for at give Kongen af Nederlandene et Beviis paa Sin Høiagtelse og personlige Hengivenhed, havde besluttet at tildele denne Monarch Elephant-Ordenens Insignier, ere disse ved Coureer blevne overbragte til Haag, hvor Allerhøistsammes Minister-Resident, Kammerherre Coopmanns, Tirsdagen den 18de dennes har nydt den Ære i en privat Audients at overrække Kong Wilhelm den Tredie Ordens-Insignierne tilligemed den Kongelige Skrivelse, der ledsagede dem.

Hofsorg. Fra Mandagen den 24de Septbr. anlægges Hofsorg for Hs. Keiserlige Høihed Storfyrst Michael af Rusland, som bæres paa sædvanlig Maade i 8 Dage til Mandagen den 1ste October inclusive.

Ledige Embeder. Under Justitsministeriet. Sorenskriver-Embedet paa Færøerne. Opslaaet vacant den 20de Septbr. Til dette Embede er henlagt følgende Indtægter: 1) Renterne af 5000 Rbd.: 200 Rbd. 2) Fra den Kongl. Handel: a. fast Løn 112 Rbd.; b. Godtgjørelse for Føring 40 Rbd. 3) Sportler, efter Middeltal i de sidste 8 Aar, 1140 Rbd. Det bemærkes, at under disse Sportler er indbefattet det Gebyhr af c. 400 Rbd., som efter Sportelreglementet hidtil har været beregnet for Udførelsen af den almindelige Syns- og Beholdningsforretning over Varers Modtagelse ved Handelen. 4) Desuden er der tillagt Embedet: a. en af Kongens Fæstegaarde, der giver en aarlig Indtægt af c. 200 Rbd.; b. fri Bolig og Tørvesajer — Om dette Embede maae Ansøgninger være indgivne inden den 8de October d. A., og maa den eventuelle Sorenskriver være beredt paa at opreise til Færøerne med det sidste Handelsskib i dette Efteraar, der formenes at ville afgaae omtrent medio October.

Under Finantsministeriet. Postmester-Embedet i Stege. Gage 700 Rbd., og til Contoirhold 150 Rbd. aarlig, samt 10 pCt. af hvad Intraderne ved dette Postcontoir aarligt maatte overstige 2072 Rbd. For Oppebørslerne stilles Sikkerhed af 2500 Rbd. i anordningsmæssige Effecter. Opslaaet vacant den 19de Septbr.

Under Kirke- og Undervisnings-ministeriet. Sognekaldet i Kolding Kjøbstad. Ny Ansættelse 382 Rbd. Opslaaet vacant den 17de Septbr.

Justitsministeriet. I Anledning af en til Justitsministeriet indkommen Forespørgsel fra en Byfoged om, hvorvidt den i § 26 i Fdgn af 27de Septbr. 1799 indeholdte Bestemmelse om, at der af alle Aviser, Journaler m. fl. skal fra Bogtrykkerne tilstilles Politimesteren et Exemplar, førend de uddeles eller udsælges til andre, er traadt ud af Kraft ved Grundlovens § 91, forsaavidt der heri bestemmes, at Censur og andre forebyggende Forholdsregler ingensinde kunne paany indføres, har Ministeriet i Skrivelse af 3die September svaret, at den omhandlede Bestemmelse endnu maa ansees for gjældende.

Finantsministeriet. Den Adstillelse, der hidtil har fundet Sted mellem de to Finants-Hovedkasser — Zahlkassen og Statsgjeldskassen —, har væsentligen været begrundet i det Princip, ifølge hvilket selve Finantsbestyrelsen var deelt i to Collegier — Finantsdeputationen og Statsgjeldsdirectionen —, og i Overeensstemmelse hermed var det da ganske i sin Orden, at sidstnævnte Kasse, i hvilken Indtægten af de til Statsgjeldens Afbetaling og Forrentning henlagte Activer og Intrader indflyder, bestred alle Udgifter vedkommende Statens Activer og Passiver, medens Zahlkassen udredede de egentlige Statsudgifter og dertil oppebar de kgl. Skatter og Afgifter med Undtagelse af de til Statsgjeldens Afbetaling og Forrentning henlagte Sund- og Toldintrader. Skjønbt det vel ikke kan negtes, at denne Adstillelse i sin Tid kan have været hensigtsmæssig og medført Nytte, ligesom den ialtfald var i Overeensstemmelse med det etablerede System, saa maatte paa den anden Side ikke faa Ulemper og Vidtløftigheder være en Følge af denne Indretning. Dertil maa saaledes henregnes, at alle Statsgjeldskassens Udbetalinger ved Amtstuerne passere Zahlkammeret, at samme Kasses Indtægter ved Amtstuerne indflyde i Zahlkassen under de øvrige Amtsintrader og komme som saadanne der til Indtægt, indtil de efter forstjellig Correspondance — tidligere med vedkommende Collegier, nu med Departementerne — formelig anvises Statsgjeldskassen paa Zahlkassen, og at der som Følge af disse Versurer idelig maa ved begge Hovedkasser forefalde en ikke ubetydelig Deel Forretninger, der alene bestaaer i Afregninger. Dette har endvidere til Følge, at det fra indeværende Aars Begyndelse oprettede Statsboghalderi, hvorved søgtes tilveiebragt en større Enhed i den hele Finantsadministration og til enhver Tid en samlet Udsigt over den finantsielle Status, besværes med samme Vidtløftighed, som nu paahviler Hovedkasserne, idet samme maa præstere alle de mellem disse verserende Transactioner.

Da Hovedgrunden til Adstillelsen af begge Kasser ved den stedfundne ministerielle Organisation, hvorved Bestyrelsen af Statsgjeldsvæsenet ophørte at bestaae som et selvstændigt Institut, er bortfalden, har Finantsministeren, for at en større Enhed i den hele Finantsbestyrelse kunde tilveiebringes, ikke kunnet Andet end ansee det for ønskeligt, at den hidtil bestaaende Adstillelse mellem de to Hovedafdelinger af Statskassen hævedes, og at samtlige derunder henlagte Forretninger samledes under een Finants-Hovedkasse; hvorhos han, da en saadan Omorganisation af Hovedkasserne maatte have til nødvendig Følge, at de Livrente- og Forsørgelses-Anstalten samt Livsforsikkrings-Anstalten i Kjøbenhavn vedkommende Kasse-Forretninger, der hidtil have været besørgede ved Statsgjeldskassen, udstilles fra de den samlede Finants-Hovedkasse paahvilende Forretninger, har anseet det rettest, at en særegen Kassererpost ved bemeldte Anstalter oprettedes.

Efterat denne Sag i Henhold til Ovenstaaende, har af Finantsministeren været Hans Majestæt Kongen allerunderdanigst forelagt, har Allerhøistsamme under 12te Sept. d. A. allernaadigst resolveret, at den indstillede Omorganisation af Statskassen træder i Kraft den 1ste Octbr. d. A., samt at der fra samme Tid af oprettes en Kassererpost ved Livrente- og Forsørgelses-Anstalten samt Livsforsikkrings-Anstalten i Kjøbenhavn.

I Forbindelse hermed har Hs. Majestæt derhos endvidere under s. D. allernaadigst udnævnt hidtilværende Kasserer ved Zahlkassen, Justitsraad R. C. Stæger til Finants-Hovedkasserer; de hidtilværende Controlleurer ved Zahlkassen og Statsgjelds-Hovedkassen, Kammerraaderne S. T. Dalberg og C. S. Stage til Controlleurer ved Finants-Hovedkassen; til Kasse-Bogholder ved samme: hidtilværende Fuldmægtig ved Statsgjelds-Hovedkassen, Kammerassessor C. N. Fenger; til Fuldmægtige ved samme: de hidtilværende Fuldmægtige ved Statsgjelds-Hovedkassen O. H. Kielsen og M. R. Flor; til Assistenter ved samme: de hidtilværende Copister ved Zahlkassen C. Preisler og N. L. C. Jensen; de hidtilværende Copister ved Statsgjeldskassen C. A. Møller og H. J. W. Lindeburg, samt Volontair ved Zahlkassen F. M. Sihm.

I Medfør af den forommeldte allerhøieste Resolution er dernæst under 21de Septbr. fra Finantsministeriet udgaaet følgende **Bekjendtgjørelse angaaende Foreningen af Zahlkassen og Statsgjeldskassen til een samlet Kasse under Navn af „Finants-Hovedkassen"**:

Da det er anseet for nødvendigt, at den hidtil bestaaende Adstillelse mellem de to Finants-Hovedkasser — Zahlkassen og Statsgjeldskassen —, som væsentligst begrundet i den tidligere Adstillelse i selve Finantsbestyrelsen, nu ophæves, har Hans Majestæt Kongen under 12te ds. allernaadigst resolveret:

1) At de ovennævnte to Hovedafdelinger af Statskassen fra næstkommende 1ste October forenes til een samlet Kasse under Navn af „Finants-Hovedkasen", og til Kasserer ved denne Kasse allernaadigst udnævnt hidtilværende Zahlkasserer, Justitsraad R. C. Stæger.

2) At der til Besørgelsen af de hidtil til Statsgjelds-Kassererposten henlagte Kassererforretninger for Livrente- og Forsørgelses-Anstalten samt Livsforsikkrings-Anstalten i Kjøbenhavn ligeledes fra næstkommende 1ste October oprettes en egen Kassererpost ved bemeldte Anstalter, og i denne allernaadigst bestikket hidtilværende Statsgjeldskasserer, Justitsraad P. Klein.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Flensborg, den 20de Septbr. — — Vi have blandt Andet havt utallige Beviser paa, hvor høit og hurtigt en Slesvig-Holstener af ægte Sort kan stige og komme til Ære (!) og Værdighed blandt sine Troesfæller. Slige Bevisers Række er i denne Tid bleven forøget med eet, hentet fra den vel, ja meer end bekjendte Justitsraad Niemanns værdige Pode og Plante af Hankjønnet. Dette Drengebarn (han tage os ikke dette sande Udtryk ilde op!) befandt sig her, kort før Oprørets Udbrud, som nylig udlært Apotheker-Elev; nu fungerer han saamæn som Læge ved Lazarethet i Borgerforeningens Lokale, lader sig kalde — „Hr. Doctor"! og bærer en stor Sabel ved Siden. Om han i en Tid af et Aar maaskee har seet sit Snit og er reist til Maanen, og der hentet sin Doctorhat og ditto Sabel, er os ubekjendt; men at han skamskjærer og skamslænger de stakkels Mennesker, der ere saa uheldige at komme under „Herr Doctorens" Behandling, det er nokfom bekjendt. — Igaar Aftes havde vi det opbyggelige Skue at see ham trække blank paa aaben Gade, og at gjennemfugtle en Borger, der med sin Familie spadserede stille og roligt foran ham, nemlig Steenhugger H. A. Klewing, der formodentlig paa Grund af sit danske Sindelag er Hr. Niemann jun. forhadt. At Hr. Klewing ikke paa Stedet betalte ham for de bekomne, holdne Varer, har i høi Grad undret os, da han er en stor, stærk og robust Mand, mod hvem „Hr. Doctoren" kun er en Spirrevip. Sagen er imidlertid, som vi høre, kommen til Commandanten, og „Doctoren" vil formodentlig ad denne Vei erholde sit Tilgodehavende betalt med Renter. — — — Denne unge Menneskeslagter følger sin hæderlige Papa Justitsraaden paa de fleste af dennes hæderlige Tog, og det er et stolt Syn at see dette værdige Par vandre Arm i Arm og gjøre fælleds Sag, hvor det gjælder at kue deres politiske Modstandere. Saaledes var man forleden Dag Vidne til en høist oprørende Scene i Slagtermester Patsch's Huus. Efterat nemlig Insurgenterne havde gjennempryglet denne Mands høit frugtsommelige Kone, (og mishandlet hende i den Grad, at hun aborteerte) samt sønderslaaet alt Rørligt i Stuen, ankom ovennævnte Fader og Søn. Konen beklagede sin Nød og jamrede sig for dem, saa en Steen maatte røres derved; men hun erholdt til Svar, at hun skulde tie stille, og hvad de første raa Barbarer ikke havde torteret Stakkelen, saa gjorde Lovens Haandhæver og hans Søn det nu; en Borger der kom til, tog imidlertid Mod til sig, og tog den Mishandlede i Forsvar, saa at hun slap med det, hun allerede havde faaet. Og nu — sidder Politimester Niemann alligevel nok saa roligt i sit Embede under den danske Commissairs Protection! O hvilken Tilstand! Naar skal den dog faae Ende? — —

Privatbrev fra Nyord pr. Stege. den 19de Septbr. 1849. En rask ellevaarig Dreng, som i Ferierne havde været i Besøg hos sin Familie paa Den Nyord ved Stege, afgik derfra med en Jagt den 11te ds., for at reise hjem til sine Forældre, der ere bosiddende i Kjøbenhavn. Samme Aften Klokken 10 ankrede Jagten ved Dragø og sank strax efter. Dette erfoerede Forældrene den næste Dag og bleve yderst fortvivlede, da ingen Efterretninger indtraf om de Skibbrudnes Skjæbne. Der var al Sandsynlighed for, at de Alle vare omkomne. Man tænke sig derfor de sorgfulde Forældres Henrykkelse, da deres Søn Søndag Aften den 16de ds. sund og rask traadte ind til dem. Han og Jagtens Mandskab blev reddet paa følgende Maade: Da Jagten sank, gik Folkene og Drengen i Skibsbaaden og begave sig, da det blæste stærkt, ombord i en engelsk Skonnert, der tog dem med til Helsingør, hvor den afgav dem til en Færgebaad og fortsatte Reisen. Da Skonnerten kom fra et for Cholera mistænkt Sted, maatte de Skibbrudne i flere Dage ligge i Quarantaine i en Kragejolle, i hvilken de havde et meget daarligt Opholdssted. Da deres Quarantaine var ude, gik Drengen, der ved Jagtens Forliis havde mistet sine faa Reisepenge og sit bedste Tøi, strax til Humlebæk, hvor han haabede at træffe sin Fader, som farer derpaa med en Baad efter Tørv. Dette Haab slog feil, men saa laante en Bonde ham 2 Mk., for at han kunde reise den øvrige Vei med Dampskibet. I 5 Dage havde hans Forældre levet i den skrækkeligste Uvished om hans Skjæbne, da vor lille Reisende kastede sig i deres Arme.

Festlighed for de Saarede paa Sohospitalet. En lignende Festlighed som de, der havde fundet Sted i Hovedstadens andre Lazarether, foregik i Søndags Aftes paa Sohospitalet for de derværende Saarede og Reconvalescenter. I denne Anledning var der i den festligt smykkede og illuminerede Gaard opreist et stort Telt, smykket med Emblemer og Kongens Buste, omgivet af Dannebrogsfaner. Her fandt Festmaaltidet Sted, som blandt Andre bivaanedes af Marineministeren, Generalmajor Schleppegrell og de fleste af Marinens herværende Officierer. Kongens Skaal blev naturligviis udbragt med den største Jubel, ligeledes en Skaal af General Schleppegrell for Marinen, der af Marineministeren blev besvaret med en Skaaltale for Hæren, i hvilken han, efterat have tolket sin Anerkjendelse af Hærens Tapperhed, hvorved den havde erhvervet sig Fædrelandets Tak og et varigt Navn i Historiens Aarbøger, udtalte sig for en enig Samvirken mellem Hær og Marine som et Bolværk for Danmarks retfærdige Sag. For denne Skaal takkede General Schleppegrell paa Hærens Vegne ved med Hjertelighed at anerkjende den Bistand, der fra Marinens Side var ydet Armeen, og ved at sammenligne begges Enhed med Dannebrogsflagets hvide Kors i den røde Dug. Ved Festen herskede den muntreste Stemning, som endnu forhøiedes derved, at den skandinaviske Sangforening under Hr. Rungs Anførsel afsang forskjellige patriotiske Sange.

Forhallen i Thorvaldsens Museum frembyder i disse Dage et interessant og malerisk Skue, idet alle de Doubletter af Thorvaldsens Arbeider, der skulle sælges paa den forestaaende Auction den 1ste October, ere udstillte imellem de colossale Værker, der allerede befinde sig der. Af Marmor sees Statuerne Mercur, Ganymedes med Ørnen og den staaende Amor, 12 større og mindre Reliefer, og en skjøn Kamin-Indfatning, i hvilken Karyatiderne og de girlandebærende Amoriner ere anbragte. Ligesom det er at haabe, at vore kunstelskende Rigmænd ikke ville lade de betydeligere af disse Værker komme i udenlandske Kjøberes Hænder, vil der ogsaa for dem, der ikke have større Summer at anvende og mindre Localer at opstille Sculpturer i, gives Leilighed til at erhverve et eller andet af Thorvaldsens Marmorreliefer, idet der blandt disse findes flere mindre, som muligen ville kunne erholdes for nogle hundrede Rbd. Disse Marmorværker ere efterladte færdige af Thorvaldsen og staae overhovedet i Ud-